

NACHTUILEN

Als neonatoloog Daniel Vijlbrief om 16.00 uur aan zijn dienst begint, weet hij nog niet dat hij die nacht ook in Amersfoort en Deventer zal zijn. Een dienst op de Neonatale Intensive Care Unit (NICU) in het Wilhelmina Kinderziekenhuis van het UMC Utrecht is volgens hem 'hollen en stilstaan'. Deze woensdag in november begint rustig. Hij kan tijd maken voor zijn administratie, een gesprekje met de dienstdoende aios en verpleegkundigen, het voorbereiden van een presentatie en een rondleiding over de afdeling. Die kenmerkt zich door bedrijvigheid; de negentien met gekleurde dekens bedekte couveuses zijn omringd door monitoren die zoemen, blieden en piepen. Verpleegkundigen doen nauwgezet hun werk, ouders zijn 24 uur per dag welkom – ook al kunnen zij tegenwoordig op afstand met camera's naar hun baby kijken. De sfeer is kalm en vriendelijk ondanks dat Daniel continu bezig is met het afwegen van risico's. Hij schakelt snel met een anesthesioloog, chirurg of een collega uit een van de andere negen NICU's die Nederland telt. Dat lukt niet altijd, soms is er weinig tijd om na te denken en moet hij 'gewoon' handelen. Zoals tijdens de overdracht om 23.00 uur – hij laat de aios en physician assistant achter om per ambulance naar het ziekenhuis in Amersfoort te gaan om een baby op te halen, op dit tijdstip hoeven ze niet over de vluchstrook. Het stilstaan is ineens 'hollen' geworden, die presentatie moet maar wachten.

